

VKor4: Úvod do koreanistiky

5. Korejci jako etnikum, korejská diaspora, struktura společnosti, kalendář a svátky

Označení

- Korejci se korejsky označují jako 한국인 Hangugin nebo 한국 사람 Hanguk saram, Korea = Hanguk (韓國)
 - Odkazuje na Korejské císařství a období Tří království.
- V KLRD 조선인 Čosönin nebo 조선 사람 Čosön saram (Čosön čínskými znaky 朝鮮, vl. „Jitřní svěžest“), Korea = Čosön.
 - Odkazuje na mýtus o Tangunovi a na dynastii Čosön
 - V Jižní Koreji se jako označení státu užívá jen velmi okrajově (např. v názvu jihokorejského deníku 조선일보 Čosön ilbo „Korejský deník“).
- 인 *in* je sinokorejský (z čín. 人 *rén*) a 사람 *saram* korejský výraz s významem „člověk, lidé“
 - korejština zpravidla rozlišuje jednotné a množné číslo, jen když je to nutné, *saram* tedy samo o sobě může být „člověk“ i „lidé“; je-li třeba zdůraznit plurál a není to zřejmé z kontextu, užívá se 사람들 *saramdül* „lidé“
- 고려 *Korjŏ* je v korejštině jméno dynastie, nikoli jméno etnika či země.

Etnická homogenita

- Korea patří k etnicky nejhomogennějším zemím na světě.
- V KLRD tvoří (oficiální údaje z r. 2008) etničtí Korejci 99,998 % populace a myšlenka „nejčistší rasy“ hraje významnou roli v severokorejské propagandě; zbytek malá čínská komunita.
 - Před korejskou válkou existovala malá džurčenská komunita (tzv. Čägasüng) v horské provincii Hamgjöng.
- V Jižní Koreji asi 96 %, celkem asi 2,5 milionu osob (Číňané asi 2 %, Američané, Vietnamci).
- Neexistují (a v historické době neexistovaly) zde žádné autochtonní etnické menšiny.

Čägasüng (재가승)

- Náboženská a etnická minorita potomků koreanizovaných džurčenských kmenů žijících v okolí podél řeky Tumangang a vyznávajících specifickou formu buddhismu, hovořili korejsky.
- VI. „sekulární mniši, mniši žijící mimo klášter“: *čäga* „žít doma“, v buddhistickém kontextu protiklad klášterního mnišského života, *süng* „mnich“ – muži z komunity byli (ženatí) mniši a své vesnice chápali jako kláštery.

Korejci v Číně: autonomní prefektura Jönbjön

- Na sever od Tumangangu v provincii Jilin v ČLR při hranici s KLDK; čínsky 延边 *Yánbiān*, korejsky 연변 *Jönbjön* – asi 2 271 000 obyvatel, z toho 65 % Hanů a 32 % Korejců (2010).
- Centrum ve městě 연길시 Jöngil (čín. 延吉市 *Yánjí Shì*). Existuje zde dokonce korejskojazyčná univerzita 延边大学 *Yánbiān Dàxué/연변대학 Jönbjön Tähak/Yanbian University (YBU)*.
- Korejšтина je zde úředním jazykem vedle čínštiny, ale mnoho Korejců se sinizuje.
- Korejské osídlení vzniklo především v důsledku ekonomické migrace ve 2. pol. 19. století.

Korejci v Japonsku

- Asi 850 000 lidí (2014), japonsky 在日韓国人 *Zainičikankokudžin*, 在日朝鮮人 *Zainičičósendžin*, hovorově často jen 在日 *Zainiči* („žijící v Japonsku“), korejsky 재일 한국인/ 조선인 Čchäil Hangugin/Čosönin; 재일 je korejské čtení znaků 在日
- Většinou migranti (námezdní dělníci, po r. 1939 i nuceně nasazení) z dob japonské okupace Koreje a jejich potomci.
- Dvě organizace: proseverní Čchongrjön (총련, asi 25 %) a projižní Mindan (민단, asi 65 %).
- Čelí diskriminaci, často vnímání negativně mj. pro napojení některých korejských institucí na KILDR.
 - Reflexí života Korejců v Japonsku je román korejskoamerické autorky Min Jin Lee (kor. I Mindžin 이민진) : *Pačinko* (česky Jota, 2019, stejnojmenný seriál 2022).

Korejci v Rusku a Střední Asii

- **고려사람 Korjŏ saram** (v Koreji označovaní 고려인 *Korjŏin*) – Asi 500 000, původně ekonomická migrace z prov. Hamgjŏng na Ruský Dálný východ, posílení za japonské okupace.
 - Jediný případ, kdy se (pod vlivem ruštiny) užívá výraz *Korjŏ* v korejštině jako označení etnika; neznamená však Korejce jako takové, nýbrž tuto specifickou komunitu.
- Po roce 1937 z rozhodnutí Stalina kvůli obavám z politické nespolehlivosti (obava z využití japonskou špionáží) masově **deportováni do Střední Asie**, dnes žijí především v Uzbekistánu.
- Potomci ekonomických migrantů z dynastie Čosŏn a z dob japonské okupace na Ruský Dálný východ.
- Asi 50 000 Korejců žije také na ostrově Sachalin – potomci těch, kdo sem v dobách japonské správy přesídlili za prací (uhelné doly).

Korejci v USA

- Asi 1,7 milionu lidí (2010)
- Cesty za vzděláním od 80. a 90. let 19. století, masová ekonomická migrace od roku 1903, především na Havaj a západní pobřeží, od japonské okupace navíc politická migrace.
- Majoritně protestantští křesťané (tradiční vazby korejských protestantů na USA), časté etnické kostely, křesťanství má velký význam pro zachování korejské identity.

Korejské jméno

- 김기덕 Kim Ki-dök (金基德)
- Korejské jméno se skládá z obvykle jednoslabičného příjmení (*Kim*) a obvykle dvojslabičného osobního jména (*Ki-dök*).
 - Vzácná jsou dvojslabičná příjmení (např. *Namgung* 남궁, *Sönu* 선우) a jednoslabičná osobní jména, např. současná spisovatelka Han Kang 한강 má jednoslabičné osobní jméno s významem „řeka“.
- Tradičně jsou jméno i příjmení sinokorejská slova a v oficiálních dokumentech se píší čínskými znaky; dnes se používají i čistě korejská osobní jména.
 - Např. 하늘 *Hanŭl* „nebe“, 나비 *Nabi* „motýl“, 소라 *Sora* „lastura“
- Mnoho homonym v sinokorejských slovech = význam nelze z korejské formy přesně identifikovat.
- Příjmení se dědí (obvykle) po otci, žena si v manželství zachovává původní příjmení.

Nejrozšířenější příjmení

- Korejských příjmení je celkem 286, ale 50 % korejské populace má jedno z pěti nejčastějších příjmení:
- **Kim** (김/金) – 21,5 % jk. populace v r. 2015
 - Znak znamená „zlato“; pokud je užit jinak než jako příjmení, čte se 금 (kŭm).
 - 서울 가서 김 서방 찾는다 *Sŏul kasŏ Kim sŏbang čchannŭnda* „jít do Soulu hledat nějakého Kima“, ekvivalent českého „hledat jehlu v kupce sena“
- **I** (이/李) (v KLRD dle severní výslovnosti Ri 리) – 14,7 % jk. populace
 - Znak znamená „švestka“; původně příjmení filosofa Lao-c‘.
 - Do angličtiny obvykle nesystematicky přepisováno **Lee**; první jihokorejský prezident I Süng-man užíval přepis Syngman Rhee.
- **Pak** (박/朴) – 8,4 % jk. populace
 - Do angličtiny obvykle přepisováno **Park**.
- **Čöng** (정) – 4,8 % populace
- **Čchö** (최) – 4,7 % populace

Přepis příjmení do češtiny

- V českém přepise se příjmení a první slabika osobního jména píše s velkým písmenem
 - Jednotlivé slabiky rodného jména mohou být v transkripci odděleny spojovníkem, což ale není zcela striktně dodržováno.
 - Iniciální souhláska rodného jména se přepisuje **vždy nezněle**, byť se vyslovuje zněle (fakticky je výslovnost [kim id k]).
 - Korejci často užívají **nepravidelný** přepis svých jmen do angličtiny: nositelé příjmení 문 *Mun* je rádi přepisují jako *Moon*, 영 *Jöng* jako *Young*. Kim Ki-döck sám užíval formu „Kim Kiduk“.
- V české koreanistice se jména uvádějí v pravidelném přepisu, který musí vždy vycházet z korejského originálu.**

Zdvořilostní jméno (ča 자, z čínského 字 zi)

- Tradičně se udělovalo mužům při obřadu **kwanrje** 관례 (čín. 冠禮 guànlǐ), konfuciánské ceremonii vstupu do dospělosti, konaného obvykle ve 20 letech.
- Kwanrje 관례 znamená doslova "obřad klobouku", protože při něm muž poprvé nosí klobouk (갓 kat) a tradiční účes (상투 sangtchu).
- Podle konfuciánské etikety starší lidé oslovují člověka jeho rodným jménem, vrstevníci a mladší lidé zdvořilostním.
- Obřad se sporadicky stále provádí, tradice oslovování zdvořilostním jménem zanikla za japonské okupace.

Literární pseudonymy (호 *ho*, z čínského 號 *hào*)

- Konfuciánští intelektuálové zpravidla nepsali pod vlastním jménem, ale pod literárním pseudonymem.
- Pseudonym byl podobně jako zdvořilostní jméno dvojslabičný; bylo to spojení čínských znaků s poetickým významem.
- Slovní hříčky s doslovným významem pseudonymů jsou typickým rysem poezie sidžo.

- Např. filosof I I (이이) užíval literární pseudonym **Julgok** (울곡, dosl. „kaštanové údolí“, 栗谷 *ligŭ*; jeho zdvořilostní jméno bylo Sukhŏn 속헌).
- Básnířka a kisäng Hwang Čin-i (황진이) užívala literární pseudonym **Mjŏngwŏl** (명월/明月, dosl. „jasná luna“).

Im Če (임제, 1549-1597)

Severní nebe bylo modrojasné
a já jsem vyšel bez pláště, jen tak.

A zatím v horách spadl sníh, a mrak
nad poli nese déšť – a den už hasne.

Dnes budu zkřehlý v *chladném dešti*
spát,
dá-li mi vůbec usnout déšť a chlad...

(přeložili Oldřich Vyhlídal a Nam Ki-
dők)

Im Če (임제, 1549-1597)

Severní nebe bylo modrojasné
a já jsem vyšel bez pláště, jen tak.

A zatím v horách spadl sníh, a mrak
nad poli nese déšť – a den už hasne.

Dnes budu zkřehlý v *chladném dešti*
spát,
dá-li mi vůbec usnout déšť a chlad...

*(přeložili Oldřich Vyhlídal a Nam Ki-
dők)*

Hanu (한우/寒雨 „Chladný déšť“)

Proč bys měl zmrzlý spát dnes bůhví
na čem,
proč bys měl zkřehlý bůhvíkde dnes
spát?

Pokryvkou z křídel chci tě přikrývat
v polštáři z peří, který voní pláčem...

Dnes budeš v dešti, i když trochu
chladném,
spát jako proud, jenž rozplývá se nad
dnem...

Další jména

- Buddhističtí mniši (sporadicky i laici) užívají **dharmová jména** (pömmjöng 법명), např. kompilátor Samguk Jusa **Irjön 일연**.
- Křesťané (zejm. katolíci) mívají **křestní jméno** podle světce, které se uvádí v korejštině za, v evropských jazycích před korejským jménem, např. sv. *Ondřej Kim Tägön* (김대건 안드레아 *Kim Tägön Andürea*). V běžné komunikaci se neužívá ani v křesťanském prostředí.
- Mnoho Korejců pohybujících se v anglicky mluvících zemích užívá snáze vyslovitelné anglické jméno.

- Básník, bojovník za nezávislost a buddhistický mnich Han Jong-un 한용운 (1879-1944) užíval
 - zdvořilostní jméno Čöngok 정옥,
 - literární pseudonym Manhä 萬海/만해 („Deset tisíc moří“),
 - dharmové jméno Pongwan 봉완.

- Český vyšlo *Tvoje mlčení: Výbor z mystické a milostné poezie korejského buddhistického mnicha*, přeložila Ivana M. Gruberová, DharmaGaia, 2003.

Jména panovníků

- Panovníci měli rodné jméno, zdvořilostní jméno a (byli-li literárně činní) pseudonym, vedle toho přijímali speciální panovnická jména, tzv. „chrámové jméno“ (mjoho 묘호) a posmrtné jméno (siho 시호).
- Praxe se v různých dějinných obdobích lišila. V současné historiografické konvenci se panovníci období Korjŏ a Čosŏn označují chrámovými jmény, panovníci starších období posmrtnými jmény.
- **Jména éry (연호/年號 jŏnho)** užívaná pro počítání let se po většinu korejské historie řídila panováním **čínských** panovníků (ne nutně však přesně korespondovala jejich vládě), nemusela se proto nutně překrývat s panováním **konkrétního** vládce.

Jména panovníků – příklad

- Čtvrtý a nejvýznamnější panovník dynastického státu Čosön (vládl 1418-1450) se osobním jménem jmenoval **이도 I To**, zdvořilostním jménem **Wöndžöng** (원정/元正), posmrtným jménem 장헌영문예무인성명효대왕 Čanghönjöngmunjemuinsöngmjönghjotäwang (莊憲英文睿武仁聖明孝大王) a chrámovým jménem **세종 Sedžong**.
- Dnes je zpravidla označován **chrámovým jménem Sedžong**, popř. s honorifikem 세종대왕/世宗大王 Sedžong Täwang "král Sedžong Veliký".
 - Honorifikum 대왕 täwang "veliký král" je užíváno o dvou panovnicích korejské historie, druhým je 광개토대왕 Kwanggätcho Täwang (vl. 391-413), nejvýznamnější panovník státu Kogurjō.
- Za Sedžongovy vlády se vystříдалo pět čínských císařů a tedy pět různých panovnických ér: 영락 Jöngnak (永樂 Yönglè, 1403-1424); 홍희 Honghüi (洪熙 Hóngxī, 1425); 선덕 Söndök (宣德 Xuāndé, 1426-1436), 정통 Čöngtchong (正統 Zhèngtǒng, 1436-1449) a 경태 Kjöngtchä (景泰 Jǐngtài, 1450-1457). Datace se uváděla podle ér, např. král Sedžong zemřel v prvním roce éry Kjöngtchä (1450).

System pongwanů (본관/本貫)

- Širší rodiny či klany, které odvozují svůj původ od společného předka (sidžo), patrilineární.
- Více pongwanů může mít totéž příjmení, rozlišují se podle **místa původu předka** (*pongwan* doslova znamená „rodiště předka“, cf. čínské 籍貫/籍貫 *jíguàn*).
 - např. nositelé příjmení I mohou být lové z Kosöngu (Kosöng Issi 고성 이씨), lové z Hwasanu (화산 이씨), lové z Čöngsönu (정선 이씨), lové ze Sangsanu (상산 이씨), lové z Inčchönu (인천 이씨) atd. Příjmení Kim odpovídá asi 350 pongwanů.
- Pongwanů jsou asi 4000, nejrozšířenější je Kimhä Kim (Kimové z města [Kimhä](#)), odvozující svůj původ od krále Kim Suro (김수로 , zemřel 199), v JK asi 4,5 mil. lidí (9 % populace).
- **Každý pongwan je spojen s určitým městem** (rodištěm předka), podle něhož je také pojmenován, má svou pečeť a rodokmen (족보 *čokpo*). Příslušnost k pongwanu je uvedena i ve státní evidenci.
- Za dynastie Čosön rozhodovalo o příslušnosti do společenské třídy, proto se čokpo často falšovala. Dnes má spíše symbolický význam.
- Do roku 1997 bylo manželství dvou lidí z téhož pongwanu pokládáno za incest a zakázáno (exogamie).

Kalendář

- V běžném životě se užívá **gregoriánský kalendář** (přijat v roce 1896 v rámci modernizace).
 - do roku 1961 (oficiálně mezi lety 1945-1961, v KLR do roku 1997) se užívalo počítání let od roku 2333 před Kristem, tradičního data založení Koreje; dnes už se neužívá
- Pro specifické účely (výpočet dat některých svátků, astrologie) **lunisolární kalendář** (různé termíny, nejčastěji, ale ne zcela přesně 음력 *ŭmnjŏk*, z čín. 陰曆 *yīnlì* „lunární/jinový kalendář“). Tradiční kalendář je odvozený z čínského, ale mírně odlišný.
- V KLR se od roku 1997 užívá kalendář čučche, který se od gregoriánského liší tím, že jako rok čučche 1 počítá rok 1912 (rok narození Kim Il-sŏnga; dřívější roky se číslují normálně podle gregoriánského kalendáře).

Tradiční kalendář

- Gregoriánský kalendář je čistě solární (rok = oběh země kolem slunce, den = pohyb země kolem své osy; měsíce bez ohledu na lunární cyklus), tradiční kalendář **lunisolární**.
- Tradiční kalendář je založen na čínském, ale může se od něj mírně lišit: čínský počítá novoluní podle pozorování měsíce v Pekingu, korejský v Koreji.
- V lunisolárním kalendáři **každý měsíc začíná novoluním** (měsíc má tedy 29 nebo 30 dní). **Rok začíná druhým novoluním po zimním slunovratu** (mezi 21. lednem a 21. únorem). Současný rok dřevěného draka začal 10. února 2024, příští rok začne 29. ledna 2025.
 - Lunární měsíce o 30 dnech se označují jako "velké" (대 *tä*, z čín. 大 *dà*), měsíce o 29 dnech jako "malé" (소 *so*, z čín. 小 *xiǎo*)
- Informace o korejském lunárním kalendáři vč. oficiálního (?) výpočtu a převodu na webu Korejského institutu pro astronomii a kosmický výzkum: <https://astro.kasi.re.kr/life/post/calendarData> (pouze v korejštině).

Tradiční kalendář

- Většina let má **12 lunárních měsíců**, ale protože solární rok (cca 365 dní) je delší než 12 lunárních měsíců (cca 354 dní), přidává se přibližně jednou za 3 roky (7krát za 19 let) **přestupný měsíc** (윤월 *junwŏl* nebo 윤달 *jundal*) za jeden z dvanácti měsíců, aby byla zachována synchronizace se solárním rokem. Přestupný měsíc má **stejné číslo** jako předchozí nepřestupný měsíc.

Např. v roce začínajícím 22. února 2023 se přidal přestupný měsíc za druhý (a byly tedy dva druhé měsíce). V roce, který začne 29. ledna 2025, bude přestupný měsíc za šestým (a budou tedy dva šesté měsíce).

- Roky se nečíslují: někdy se užívalo datování podle panovnické éry (název období vlády toho kterého panovníka), častěji systém kmenů a větví. Zato každému roku odpovídá **znamení čínského zvěrokruhu**.

Podrobněji k přestupným měsícům

- Přesněji: Období od jednoho zimního slunovratu k druhému (**solární rok**, čín. 岁 *sui*, kor. 세 *se*) je rozděleno na 24 úseků. Každý z nich odpovídá 15° zdánlivého pohybu slunce po ekliptice a přibližně 15 dnům (doba trvání jednotlivých úseků není zcela stejná, protože pohyb slunce po ekliptice má proměnlivou rychlost).
- Jejich hranicím, nebo i úsekům samým, se říká "**solární uzly**" (kor. 절기 *čölgì*, čín. 節氣/节气 *jiéqì*, angl. *solar terms*); každý má své jméno. Rozlišují se sudé (hlavní) solární uzly (čín. 中氣 *zhōngqì*) a liché (vedlejší) solární uzly.
- Lunární měsíc (29-30 dní) normálně obsahuje dva solární uzly, jeden sudý a jeden lichý (interval mezi dvěma sudými uzly trvá 29,4-31,4 dne).
- **Měsíc, ve kterém není žádný sudý solární uzel, se počítá jako přestupný a má stejné číslo jako předchozí měsíc** (pokud je předchozí měsíc např. šestý, je přestupný měsíc druhý šestý nebo přestupný šestý).

Lunární kalendář a sluneční uzly pro rok 2025/2026

Údaje dle výpočtu Korejského institutu pro astronomii a výzkum vesmíru. 大 = měsíc má 30 dnů, 소 = měsíc má 29 dnů, 中 = sudý (hlavní) solární uzel

1. lunární měsíc začíná 29. ledna 2025 (大), solární uzly 3. února a 18. února (中)
2. lunární měsíc začíná 28. února (소), solární uzly 5. března a 20. března (中)
3. lunární měsíc začíná 29. března (大), solární uzly 4. dubna a 20. dubna (中)
4. lunární měsíc začíná 28. dubna (소), solární uzly 5. května a 21. května (中)
5. lunární měsíc začíná 27. května (소), solární uzly 5. června a 21. června (中)
6. lunární měsíc začíná 25. června (大), solární uzly 7. července a 22. července (中)
- druhý 6. (**přestupný**) začíná 25. července (소), **solární uzel pouze lichý 7. srpna** (= počítá se tedy jako přestupný)
7. lunární měsíc začíná 23. srpna (大), solární uzly 23. srpna (中) a 7. září
8. lunární měsíc začíná 22. září (소), solární uzly 23. září (中) a 8. října
9. lunární měsíc začíná 21. října (大), solární uzly 23. října (中) a 7. listopadu
10. lunární měsíc začíná 20. listopadu (大), solární uzly 22. listopadu (中) a 7. prosince
11. lunární měsíc začíná 20. prosince (大), solární uzly 22. prosince (中) a 5. ledna
12. lunární měsíc začíná 19. ledna 2026 (소), solární uzly 20. ledna (中) a 4. února; nový rok 2026 bude 17. února

Tradiční počítání let

- Tradiční počítání let uvádí, do kolika jednotlivých lunisolárních roků zasáhl jednotlivcův život.
- Člověk má v okamžiku narození „jeden rok“; „dva roky“ při prvním lunisolárním novém roce po jeho narození, pak se při každém lunisolárním novém roce přičítá jeden rok.
- Podle korejského počítání (*한살 나이* / *hanguk nai*) je tedy člověk o 1-2 roky starší než podle západního počítání (*만살 나이* / *man nai*, vl. „skutečný věk“).
- V oficiálních dokumentech se užívá „západní počítání let“ (zcela zrušeno v roce 2023), tradiční počítání je však v korejštině stále běžné a opírá se o ně neformální **společenská hierarchie, která je založená na věku.**

Söllal (설날): lunární nový rok

- Slaví se v první den nového roku podle tradičního kalendáře (mezi 21. lednem a 21. únorem)
- Cestování za rodinou, obřad **uctívání předků** (čarje 차례) symbolickým předložením jídla a poklonami, úklony a přání starším předkům, dávání dáreků, pouštění draků, hraní tradičních her.
- Typické pokrmy: polévka ttökkuk (떡국, polévka s rýžovými koláčky)

Diskrepance s čínským kalendářem

- Nový rok je definován jako **druhé novoluní po zimním slunovratu**; korejská forma lunárního kalendáře se řídí pozorováním v Koreji, čínská v Pekingu.
- Datum korejského nového roku (při přepočtu na gregoriánský kalendář) se **může lišit** od čínského a vietnamského kvůli hodinovému časovému posunu.
- Např. v roce 1997 Korea slavila lunární nový rok 8. února, Čína 7. února: astronomické novoluní bylo v 0.06 korejského času (UTC+9), což je 23.06 předchozího dne čínského času (UTC+8).

Pučchŏnim osin nal (부처님 오신 날): Buddhovo narození

- Připomíná tradiční datum narození Buddhy Šákyamuniho podle lunárního kalendáře (8. den 4. měsíce, v roce 2024 připadá na 15. května)
- Typickou formou oslavy jsou lampionové průvody (jŏndŭnghŏ 연등회), průvody akrobatů, lampionová výzdoba chrámů.

Čchusŏk (추석): svátek středu podzimu

- Hlavní podzimní svátek, původně spojený s oslavou sklizně rýže (dožínky).
- Slaví se 15. den (úplněk) 8. lunárního měsíce (září/říjen, v roce 2024 připadá na 17. září).
- V předvečer péče o hroby předků, jejich čištění.
- Návštěvy předků a příbuzných, obřady čarje. Dávání dárků, hry...
- Tradiční pokrmy: songpchjŏn (송편; rýžové koláčky ve tvaru půlměsíce se sladkou náplní vařené v páře s borovými jehličkami), rýžové víno – vše z nově sklizené rýže.

Státní svátky v Korejské republice

□ Podle lunárního kalendáře se slaví tři státní svátky:

- lunární nový rok (설날 *söllal*)
- Buddhovo narození (부처님 오신 날 *pučchŏnim osinnal*)
- svátek středu podzimu (추석 *čchusŏk*) – úplněk 8. lunárního měsíce

Podle gregoriánského kalendáře se připomínají události z korejské historie:

- 1. března – protesty Samil Undong proti japonské okupaci v r. 1919
- 6. června – památka padlých vojáků (výročí bitvy u Pongodongu v r. 1920, prvního výrazného vojenského úspěchu korejského protijaponského odboje)
- 17. července – výročí přijetí Ústavy Korejské republiky (1948)
- 3. října – den vzniku národa (dle mýtu o Tangunovi)
- 9. října – den hangŭlu (podle dne vydání Hunmin Čöngŭm)
- 15. srpna – osvobození od japonské okupace (광복절 *kwangbokčöl* – den návratu světla)